

தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை

பிற சிந்தனைகள் (1)

பாவம்

தேவனுடன் அன்றாட நடை என்பது தேவனுடன் பணிபுரிதல், தேவனைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல், தேவனைப் பற்றிய கருத்தறிவு கொண்டு, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனை மகிமைப்படுத்துதலாக உள்ளது. நாம் இதைச் செய்யாதபடி தடை செய்வது எது? பாவம் என்பதே அந்தக் குற்றவாளியாக உள்ளது. மற்ற எல்லாத் தவறுகளும் பாவத்தின் நோய்க்குறியாகவே உள்ளன. பாவம் என்பது தேவனுக்கு எதிரானதாக, அவரது அன்புக்கு எதிரானதாக, அவரது பிரமாணத்திற்கு எதிரானதாக உள்ளது. தேவன் பாவத்தை வெறுக்கின்றார். பாவத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த தறிவுள்ள விழிப்புணர்வு என்பது உண்மையான ஆவிக்குரிய தன்மையின் அடிப்படை அடையாளமாக உள்ளது. பாவினை இரட்சிக்கவே இயேசு இந்த உலகிற்கு வந்தார். நமது பாவங்கள் நம்மைத் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கின்றன. பாவத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் மரித்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள் (எபே. 2:1). மரித்த மனிதர்களுக்குச் சிகிச்சை தேவையில்லை; அவர்களுக்கு உயிர்தான் தேவை. கிறிஸ்தவம் என்பது சவிசேஷமாக (ஒரு தத்துவத்தைக் காட்டிலும் மேலானதாக) உள்ளது. கிறிஸ்தவம் மட்டுமே நமது உண்மையான பிரச்சனையை - பாவம் என்பதை - குறித்துச் செயல்படுகிறது! பாவம் என்பது 100 சதவிகிதம் மீள முடியாத நரகமாக உள்ளது. இயேசு 100 சதவிகிதம் இரட்சகராக இருக்கின்றார். இதை, *London Times* என்ற பத்திரிக்கையின் ஒவ்வொரு தலையங்கத்தையும், “இந்த உலகத்தில் உள்ள தவறு என்ன?” என்ற கேள்வியுடன் முடித்த எழுத்தாளருக்குப் பதில் அளித்ததில் G. K. செஸ்டர்ட்டன் என்பவர் மிகச் சிறப்பான வகையில் கூறினார்:

அன்பான ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,
இந்த உலகத்தில் உள்ள தவறு என்ன? அது நானே.

தங்கள் உண்மையுள்ள,
G. K. செஸ்டர்ட்டன்

பாவத்திற்குச் சிகிச்சை என்பது தோல்வியடைகிறது. உளவியலானது,

ஆத்துமா, பாவம் அல்லது இரட்சிப்பு என்பவை பற்றிப் பேச முடியாது. பாவம் என்பது இன்றைய நாட்களில் “வெளியானதாக” உள்ளது. வேதாகம ரீதியான பிரசங்கத்தைப் போல் இன்று மக்களை மனம் குத்தப்படச் செய்வது எதுவும் இல்லை. பாவத்தைக் கண்டனம் செய்தல் ஒன்றே இன்று பாவமாக உள்ளது. “ஆனால் நான் ஒரு நல்ல நபராக, ஒரு நேர்த்தியான மனிதனாக இருக்கின்றேனே” என்பதைக் கேள்விப்படுகின்றோம். இல்லை! நீங்கள் பாவியாக இருக்கின்றீர்கள்; நீங்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும்.

சபை அறிவிப்புப் பலகையில் சுற்றறிக்கையாக விடப்பட்ட பின்வரும் வரைக்குறிப்புக்களுக்காக நாம், டேவிட் ஃபெப்ட்ஸ் அவர்களுக்குக் கடன் பட்டிருக்கின்றோம்:

பாவத்தைப் பற்றிய மூன்று சத்தியங்கள்

- (1) பாவம் ஒரு கடனாக உள்ளது (மத். 6:12-15).
- (2) பாவம் நம்மை தொலைவில் உள்ளவர்கள் ஆக்குகிறது (ஏசா. 59:1, 2; ரோமர் 3:10, 23).
- (3) பாவம் நம்மை மரித்தவர்கள் என்று அறிவிக்கிறது (எபே. 2:1).

இரட்சிப்பைப் பற்றிய மூன்று சத்தியங்கள்

- (1) இயேசு நம்மை மீட்டார் (எபே. 2:13-15).
- (2) இயேசு நம்மை ஒப்புரவாக்கினார் (எபே. 2:16; 2 கொரி. 5:17-21).
- (3) இயேசு நம்மை மீண்டும் பிறப்பிக்கின்றார் (யோவா. 3:3, 5, 7; 2 கொரி. 5:17; 1 பேது. 1:18-25).

நம்மைக்காட்டிலும் அதிகமாக தேவன் பாவத்தினால் வெறுப்பூட்டப் படுகின்றார். தேவன்தான் நாம் பாவத்தை அளக்கப் பயன்படுத்தும் தராதரமாக இருக்கின்றார், ஆனால் சமூகம் அல்லது சுயம் என்பவையல்ல. எந்த ஒரு பாவத்திலும் மோசமான காரியம் என்னவென்றால், அது தேவனுக்கு எதிராக இருக்கிறது என்பதே. ஒவ்வொரு பாவமும் இச்சையின் விளைவானதாகவே உள்ளது (யாக். 1:12-15), அதாவது ஒருவரது இருதயத்தினுள் செல்லுகிற விஷயமாக உள்ளது. என்றாலும், தேவன் பணி செய்ய வேண்டியது எல்லாமே பாவிகளுடன்தான் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் “மிகவும் அதிகமாக” பாவம் செய்யாமல் இருத்தல் என்பதில் நிறைவடைகின்றோம். யோவான் பாவம் செய்வதை விரும்பவே விரும்பாதிருந்தார் (1 யோவா. 2:1, 2). நான் எவ்வளவு நீண்ட காலம் வாழ்கின்றேனோ, அவ்வளவுக்கு எனக்குள் உண்மையான பரலோகம் வருகிறது. அந்த அற்புதமான இடத்தில் பாவம் என்பதே இருக்காது!

நன்றியுடைமையும் மனரம்மியமும்

நன்றியுடைமை என்பது தாழ்மையின் தாயாக உள்ளது. நாள் முழுவதும் உங்கள் வழிக்காக ஜெபியுங்கள். நாள் முழுவதும் உங்கள் வழிக்காகத் துதியுங்கள். உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களை எண்ணிப்

பாருங்கள். நாம் தேவனிடத்திலிருந்து அன்றாடம் “மிகவும் ஏராளமான” ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகின்றோம்: சவாசிக்க, வாழ, மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க. தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துதல் என்பதே தேவனை அறிதலாக உள்ளது. தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்துதல் என்பதே தேவனை ஆராதித்தலாக உள்ளது. நன்றியுடனிருத்தல் என்பது உலகத்தின் எழுதப்படாத சட்டமாயிருக்கிறது. அன்றாடம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள். எந்த ஒரு விஷயத்தையும் வரிசையாக இருபத்தி ஒரு நாட்கள் செய்துவிட்டால், அது உங்கள் பழக்கமாக, உங்கள் இயல்பாக ஆகிவிடுகிறது. நன்றியுடனிருத்தல் என்பதை உங்கள் பழக்கமாக்குங்கள், உங்கள் இயல்பாக்குங்கள். என்ன நடந்தாலும், நன்றி நிறைந்தவர்களாய் இருங்கள் (1 தெச. 5:18). தேவன் நம்மிடத்தில் இருந்து எதை விரும்புகின்றார்? நாம் “உமக்கு நன்றி!” என்று கூறுவதைக் கேட்கவே அவர் விரும்புகின்றார். பிச்சைக்காரர்கள் இதை விட அதிகமாக வேறு என்ன கூறிவிட முடியும்?

அன்றாட நடையானது தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் முழுமையாகவும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த வகையிலும் வாழுதலாக உள்ளது. நம்மில் பலர் மனரம்மியமாயிருக்கத் தவறுகின்றோம், ஆனால் பவுல் இதில் தவறவில்லை. அவர் நல்ல மற்றும் மோசமான வேளைகளில் மனரம்மியமாய் இருக்கக் கற்றுக் கொண்டார் (பிலி. 4:11-13). என் அனுபவத்தில், நான் வளமையைக் காட்டிலும் வறுமையை நன்கு கையாள முடியும். ஒரு சில மனிதர்களே வெற்றியை, பணத்தை மற்றும் அதிகாரத்தைக் கையாளக் கூடும். ஏழை நண்பர் ஒருவர் திடீரென்று பணக்காரர் ஆகிவிட்டார். அவர் தமது வாழ்வு முறையை மாற்றிக் கொண்டது மட்டுமின்றி, தமது நிலைப்பாடுகளையும் அழித்துப்போட்டார். நான் அவரிடத்தில் கண்ணீருடன், “நீங்கள் ஏழையாயிருந்தபோது உங்களை நான் மிகவும் நேசித்தேன்” என்று கூறினேன். உறுதிப்பாடு என்பது நாம் கொண்டுள்ளவை என்ன என்பதில் இராமல், நாம் யாராயிருக்கின்றோம் (யாருடையவர்களாய் இருக்கின்றோம்) என்பதிலேயே உள்ளது.

தாழ்மை + கீழ்ப்படிதல் = கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியர்கள்

[பாகம் 2]

யாக்கோபு 4:6-10

“தெய்வ பயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்.
மனைவிகளே, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படி கிறதுபோல உங்கள் சொந்தப்
புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” (எபே. 5:21, 22).

கீழ்ப்படிதல்! இது அவ்வளவு ஒரு எளிய சிறிய வார்த்தையாக உள்ளது. அது கூறப்படுகிற போது, பதில்செயல் என்னவாக உள்ளது? புறக்கணித்தல், எதிர்த்து நிற்குதல், இறுக்கப்பட்ட கை முஷ்டியொன்று உங்கள் முகத்திற்கு நேராகக் காண்பிக்கப்படுகிறது! இந்த வார்த்தையைக் கூறுதல் உடனடியான யுத்தம் என்பதாக உள்ளது! இந்த வார்த்தைக்கு கருத்துணர்வு ஏதாவது உள்ளதா? ஆம்! இந்த வார்த்தை வேதாகம ரீதியானதா? ஆம்!

ஒன்றுமறியாத இந்தச் சிறு வார்த்தையானது, வேறு எந்த வார்த்தையை விடவும் அதிகமாக நமது சமுசுத்தின் சுயநலத் தன்மையை நாடகப்படுத்துகிறது. இது தங்களை மதரீதியானவர்கள் என்று உரிமைகோருபவர்கள் மற்றும் மதத்தைப் புறக்கணிப்பவர்கள் ஆகிய இரு சாராரின் விஷயத்திலும் உண்மையானதாக உள்ளது. “தாழ்மை + கீழ்ப்படிதல் = கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியர்” என்ற நமது இரண்டாவது பாடத்தைத் திரும்பவும் நினைத்துப் பாருங்கள். தாழ்மை என்பது நமது இருதயங்களில் மிகவும் வெதுவெதுப் பான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது. கீழ்ப்படிதல் என்பது நமது இரத்தத்தைக் குளிர்ச்சியாக ஓடச் செய்கிறது. கீழ்ப்படிதல் என்பது “அரசியல் ரீதியாகச் சரியானது அல்ல.” நாம் தாழ்மையை விரும்புகின்றோம்; நாம் கீழ்ப்படிதலை விரும்புவதில்லை. ஆயினும், தாழ்மையைப் பற்றி எழுதப்பட்டு சிறப்பாக விற்பனையாகும் புத்தகம் எதுவும் இருப்பதில்லை. கீழ்ப்படிதல் பற்றிய புத்தகம் ஒன்றை நான் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. இந்தப் பாடமானது நமது பாடத் தொடரில் மூன்றாவது பாடமாக இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் “கீழ்ப்படிதல்” என்ற வார்த்தையை எதிர்கொள்ளும்போது பெரும்பான்மையானோர் வாசிப்பதை அல்லது கவனிப்பதை நிறுத்தியிருப்பார்கள்! நீங்கள் குறைந்தபட்சம் இதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்காவது இந்தப் பதினோரு பாடங்களில் பக்குவமடைந்திருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகின்

றேன். தாழ்மை என்பது முடிவு அல்ல, ஆனால் அது ஒரு வழிமுறையாகவே உள்ளது. நீங்கள் கீழ்ப்படிவதற்காக உங்களைத் தாழ்மைப்படுத்துகின்றீர் கள். தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலும் ஊழியர்களை உருவாக்குகின்றன! சாமுவேல் வில்பர்ஃபோர்ட்ஸ் அவர்கள், “கிறிஸ்தவம் என்பது பின்வரும் நான்கு வார்த்தைகளில் சுருக்கப்பட முடியும்: ஒப்புக்கொள்ளுதல், ஒப்புக் கொடுத்தல், உறுதிப்பாடு மற்றும் ஒப்படைத்தல்” என்று கூறினார்.² உறுதிப்பாட்டின் மதிப்பை எல்லாரும் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள், ஆனால் ஒருவர் உறுதிப்பாடு கொள்வதற்கு [தம்மை] ஒப்புவிக்க வேண்டும்! கீழ்ப்படிதலை நீங்கள் புறக்கணிக்கும்போது, நீங்கள் உறுதிப்பாட்டை அழித்து விடுகின்றீர்கள். கீழ்ப்படிதலின் பிரச்சனையே நமது “மக்களின் பிரச்சனையாக” உள்ளது. கீழ்ப்படிதல் என்பது வாழ்வின் இடர்ப்பாடுமிகுந்த பாடமாக உள்ளது. ஆராதனை என்பதே கீழ்ப்படிதல் தானே!

கீழ்ப்படிதலும் திரித்துவமும்

மனிதன் தேவசாயலாகப் படைக்கப்பட்டான் (ஆதி. 1:26, 27). நாம் தேவனைப் போல, இயேசுவைப் போல இருக்க வேண்டும். தேவன் “தேவத்துவ” அல்லது திரித்துவ வகையில் இருப்பதாக வேதாகமம் வெளிப்படுத்து கிறது. பிதா தேவனாயிருக்கின்றார்; குமாரன் தேவனாயிருக்கின்றார்; ஆவியானவர் தேவனாயிருக்கின்றார். அவர்கள் சமமான வகையில் தேவனாயிருக்கின்றார்கள். மேன்மை அல்லது தாழ்வு என்பதற்கு கீழ்ப்படிதலில் எந்த இடமும் இருப்பதில்லை, இருப்பினும் திரித்துவம் என்பது தனிச்சிறந்த பணிப்பொறுப்புகளையும் தகுதியிடத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. கீழ்ப்படிதல் என்பதே திரித்துவத்தின் திறவுகோலாக உள்ளது. திரித்துவத் தின் ஒருமைப்பாட்டைப் போன்றதொரு ஒருமைப்பாட்டை நாமும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இயேசு ஜெபித்தார் (யோவா. 17:20-24). நாம் கீழ்ப்படிதலைப் புறக்கணிப்பதால் ஒருமைப்பாட்டில் தவறிவிடுகின் றோம். கீழ்ப்படிதலற்ற ஒருமைப்பாடு என்பது ஒரு ஏளனக் காட்சியாக உள்ளது. கீழ்ப்படிதல் என்பது திரித்துவத்தின் [அடிப்படை] இயல்பாகவே உள்ளது. கீழ்ப்படிதல் என்பது வேதாகமக் கொள்கையின் அஸ்திபாரமாக உள்ளது.

குமாரன் ஒப்புக்கொடுத்தார். “தேவன் கிறிஸ்துவுக்குத் தலையாயிருக்கின்றார்.” குமாரன் பிதாவுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றார்! சமமானவர்களின் மத்தியில் கீழ்ப்படிதல் நிலவுகிறது. பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதற்கே குமாரன் வந்தார். குமாரன் இரத்த வியர்வையுடன் [கெட்செமெனே] தோட்டத்தில் “உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” (மத். 26:39ஆ) என்று ஜெபித்தார். இயேசு மகிமைப்படுவதற்கு முன்பு அவர் தம்மை ஒப்புவிக்க வேண்டியிருந்தது (பிலி. 2:5-11). சிலுவை என்பது உள்ளவற்றிலேயே மாபெரும் செயல்விளக்கமாக இருக்கிறது. இயேசு ஒரு சிலுவையைக் கொண்டிருந்தார்; எனக்கு ஒரு சிலுவை இருக்கிறது. அவர் தமது சிலுவையைச் சுமக்க வேண்டியிருந்தது; நான் எனது சிலுவையைச் சுமக்க வேண்டும். பவுல் பின்வரும் முற்றான, நித்திய எடுத்துரைப்பைக்

கூறினார்: “ஓவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறாரென்றும், ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறானென்றும், கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாயிருக்கிறாரென்றும் நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்” (1 கொரி. 11:3). இதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்.

ஆவியானவர் [தம்மை] ஒப்புக்கொடுத்தார். திரித்துவத்தில் “திரைகளுக்குப் பின்னால்” உள்ளவர் என்ற வகையில், இவரது பணிப்பொறுப்பு “வெளிப்படையற்றதாக” உள்ளது. இயேசு நமக்கு ஆவியானவரை “அனுப்பினார்” (யோவா. 14:16, 26; 16:7-15). அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசுவால் கொடுக்கப்பட்ட அனைத்து வாக்குத்தத்தங்களும் ஆவியானவருக்குள் நிறைவேற்றப்பட்டன. குமாரனை மகிமைப்படுத்துதல் என்பதே ஆவியானவரின் பணிப்பொறுப்பாக உள்ளது. அவர் தம்மீது கவனம் குவித்தால் அவர் தவறுகின்றார் [என்றாகிறது]. இன்றைய நாட்களில் ஆவியானவர் மீது ஏற்படுத்தப்படுகின்ற எல்லா வித அமளிகளினாலும் அவர் சங்கடப்படுத்தப்படுகின்றார். ஆவியானவர் மீது கவனம் குவியச் செய்கிற மற்றும் குமாரனை விட்டு வழிவிலக்குகிற எந்த ஒரு உபதேசமும் தேவதூஷணமாக உள்ளது.

பிதாவானவர் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரத்தையும் குமாரனுக்குக் கொடுத்தார் (மத். 28:18). பிதாவானவர், சபையில் எல்லாருக்கும் மேலான தலையாக இயேசுவை ஏற்படுத்தினார் (எபே. 1:19-23). குமாரன் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்திலிருந்து ஆட்சி செய்கின்றார் (எபி. 1:3; 1 பேது. 3:22; அப். 2:34-36; எபி. 12:2; கொலோ. 3:1). பூமிக்குரிய சொற்றொடரில், பிதாவானவர் “குமாரனிடத்தில் தமது பணியைத் திருப்பினார்.” மரணம் வெற்றிகொள்ளப்படும்போது, இயேசு இராஜ்யத்தைப் பிதாவினிடத்தில் திரும்ப ஒப்புவிப்பார் (1 கொரி. 15:24-26). “இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தை கீழ்ப்படிதலை வேண்டுகிறது. கீழ்ப்படிதலில் திரித்துவம் நிலவுகிறது (உயிர் வாழ்கிறது).

கீழ்ப்படிதலும் வாழ்வும்

கீழ்ப்படிதல் என்பது வாழ்வின் திறவுகோலாக உள்ளது, முற்றுப்புள்ளி!

(1) நாம் யாவருமே ஏதோ சிலவற்றுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கின்றோம். நாம் அதை அறியாமல் இருக்கலாம்; நாம் அதை ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கலாம். மனிதர்களை அவர்களின் கால்களில் நிற்கச் செய்வதற்கு அவர்களின் முழங்கால்களை ஊன்றச் செய்ய வேண்டும். “ஆகையால் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்” என்று யாக்கோபு கூறினார் (யாக். 4:7). மனிதன் தன் எஜமானரைத் தேர்ந்துகொள்ள மட்டுமே சுயாதீனமுள்ளவனாக இருக்கின்றான். நாம் தேவனை அல்லது சாத்தானை, கிறிஸ்துவை அல்லது சுயத்தை தேர்ந்துகொள்ள முடியும். நமது தேர்ந்துகொள்ளுதலானது - ஆசீர்வாதங்கள் அல்லது சாபங்கள் என்ற - விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. புகழ்பெற்ற ஒரு நபர், அதிகமான போதைப் பொருளைப் பயன்படுத்திய காரணத்தினால் இறக்கும்போது நாம் அதிர்ச்சியடைகின்றோம். அவர் தம்மைப் போதைப் பொருட்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருந்த காரணத்தால் இது நேரிடுகிறது. நாம் நம்மை, பணம், பாலுறவு, பெருமை, அரசியல் ரீதியாகச் சரியான தன்மை, பணி, பொழுது

போக்குகள், மதியீனம் ஆகியவற்றிற்கோ அல்லது நீதிக்கோ ஒப்புக்கொடுக்க முடியும். ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பது ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை; அது நமது மாபெரும் ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியும். ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பது [நம்மை] விடுவிக்கவோ அல்லது அடிமைப்படுத்தவோ முடியும். ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பது ஞானமாகவோ அல்லது மதியீனமாகவோ இருக்க முடியும்.

(2) நீங்கள் ஏதாவது சிலவற்றுக்கு [உங்களை] ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, மற்றவற்றை நீங்கள் புறக்கணிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தனித்திருப்பதென்று தேர்ந்துகொண்டால் உங்களால் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாது. நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளும்போது, உங்கள் தனித்திருக்கும் தன்மையை விட்டுக்கொடுக்கின்றீர்கள். ஒப்புக்கொடுத்தலுக்கான ஒரு காரணத்தை இளம் மக்களுக்குக் கொடுக்காது இருக்கும் காரணத்தினால் வன்முறை நிகழ்கிறது. எவரொருவரும் தன்னை யாராவது ஒருவருக்கு அல்லது ஏதாவது ஒன்றிற்கு ஒப்புக்கொடுக்காத வரையில் நிறைவடைவ தில்லை. இது “அரசியல் ரீதியாக சரியானதாக” இராமற் போகலாம், ஆனால் இது வேதாகம ரீதியாக சரியானதாகவே உள்ளது. கீழ்ப்படிதல் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த பதில்செயலும் இயேசுவுக்கு ஏற்புடையதாக இருப்ப தில்லை. நேர்ப்பொருளில் காணுகையில் எந்த மனிதரும் சுதந்திர மானவராக இருப்பதில்லை.

(3) சமுதாயம் ஒப்புக்கொடுத்தலை வேண்டுகிறது. நீங்கள் ஏன் சாலையின் இடது புறமாகவே வாகனத்தை ஓட்டிச் செல்லுகின்றீர்கள்? அல்லது போக்குவரத்து கட்டளை விளக்குகளில் சிகப்பு நிற விளக்கு எரியும்போது ஏன் நிறுத்துகின்றீர்கள்? சமுதாயம் உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளது. சமுதாயத்தின் உரிமைகள் தனிநபரின் உரிமைகளை மிஞ்சி நிற்கின்றன. இது நமது வன்முறையை விளக்கப்படுத்துகிறது. சமுதாய மானது பெரும் சேதத்தை அடையும் வகையில் நாம் தனிநபர்களின் உரிமை களை அதிகமாக மேம்படுத்தியுள்ளோம். விளையாட்டில் குழுக்கள் இருக்கின்றன. விளையாட்டு வீரர்கள் தங்கள் குழுவிற்கு, பயிற்சியாளருக்கு, விளையாட்டுகளுக்குத் தங்களை ஒப்புவிக்க வேண்டும். பன்முகத்திறமை வாய்ந்த விளையாட்டு வீரர்கள் குழுவாக இணைந்து விளையாட முடியாத காரணத்தால் தோல்வி அடைவது - சில வேளைகளில் மிகவும் தீர்க்கமாகத் தோல்வியடைவது - என்பது நமது இருதயங்களை உடைந்து போகச் செய்கிறது. குழுவாக விளையாடுபவர்களே மாபெரும் விளையாட்டு வீரர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இதனால்தான் “இயங்கள்” என்பவை தவறானவைகளாகவும் தீங்கு நிறைந்தவைகளாகவும் இருக்கின்றன. இராணுவ வெறியியம் என்பது தவறானதாக உள்ளது. இனவியம் என்பது தவறானதாக உள்ளது. பெண்ணியம் என்பது தவறானதாக உள்ளது. தீவிரவாதப் பெண்ணிய மானது, தேவனை, மனிதனை, மதத்தை, பெண்களை, திருமணத்தை மற்றும் குழந்தைகளை வெறுக்கிறது. அவர்களுடைய கோபம் பயமுறுத்து வதாக உள்ளது. பொய்யான அவர்களின் சுயாதீனமானது அவர்களை அடிமைப்படுத்தியுள்ளது. தாய்மை என்பது தேவன் பெண்களுக்குக்

கொடுத்துள்ள மாபெரும் ஆசீர்வாதமாக உள்ளது, ஆயினும் பெண்கள் அதற்குத் தங்களை ஒப்புவிக்க வேண்டியுள்ளது. பெண்ணியவாதம் பேசும் பெண்கள் தாங்கள் ஒரு பெண்ணாக இருப்பதில் உள்ள மகிழ்வுகளை இழந்துள்ளார்கள். எனது மதிப்புமிக்க தாய் ஒரு பெண்ணியவாதியாக இல்லாதிருந்தபடியால் நான் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

(4) [ஆணும் பெண்ணும்] சமத்துவமானவர்கள் என்று கூறும் கொள்கை பணிக்கு உதவாது! இது, நாம் யாவரும் சமஅளவுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் என்ற கருத்தாக உள்ளது. வீட்டு நிர்வாகத்தில் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்குச் சமமானவர்களாய் இருக்கக் கூடாது. “ஒரே சமையலறைக்கு இரு சமையல்காரர்கள் பொறுப்பாளர்களாய் இருக்க முடியாது” என்பது பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு குதிரையில் இரு மனிதர்கள் பயணிக்கும்போதும் கூட ஒருவர் இன்னொருவருக்கு முன்பாகத்தான் அமருகின்றார். [குதிரையை ஓட்டும்] கடிவாளத்திற்கு ஒருவரே பொறுப்பாளராக இருக்கின்றார்! ஆதியிலிருந்தே தேவன் யாரேனும் ஒருவர் பொறுப்பாளராக இருக்க வேண்டும் என்பதை நியமித்து இருக்கின்றார். பொறுப்பு என்பது வாழ்வின் அடிப்படைச் சட்டமாக உள்ளது. விமானப் பறத்தல்களில் பொறுப்பாளியாக உள்ள தலைமை “கட்டளையிடும் விமானி” ஒருவர் இருக்கின்றார். அவரே [விமானப் பறப்பு] யாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகின்றார். விமான உரிமையாளரும் பயணச் சீட்டைப் பெற்றிருப்பவரும் விமானத்தை அவரிடமே ஒப்புவிக்கின்றார்கள். அமெரிக்க அதிபர், விமானப்படையின் முதல் தரமான விமானத்தில் பயணிக்கின்றார். அவர் விமானத்தில் ஏறும்போது, பறத்தல் பற்றிய எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும், தம்மை அந்த விமான ஓட்டியிடம் ஒப்புவிக்கின்றார். தலைவர்கள் நியமிக்க வேண்டும், ஆனால் அவர்கள் நியமிக்கும்போது, ஒப்புவிக்க [வும்] வேண்டும்! ஒப்புவித்தல் என்பது தலைமைத்துவத்தின் முக்கிய கூறாக உள்ளது. “நியமிக்காத ஒருவர் தாம் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடியவற்றில் வரையறைக்கு உட்பட்டவராயிருப்பார்.” ஒப்புவித்தல் என்பது மனப்பூர்வமானதாக உள்ளது; அது கட்டாயப்படுத்தப் படுவதில்லை. ஒப்புவித்தல் என்பது பலவீனர்களுக்கானதாக இராமல் பலமுள்ளவர்களுக்கானதாக உள்ளது. ஒப்புவித்தல் என்பது பொறுப்பைத் தவிர்ப்பதாக இருப்பதில்லை.

(5) எபேசியர் 5:21, 22ல், “ஒப்புவித்தல்/கீழ்ப்படிதல்” என்பதற்கான வார்த்தையானது ஒரு இராணுவ வார்த்தையாக உள்ளது. “இராணுவப் பயிற்சி முகாமில்” படைப் பயிற்சிகள் கீழ்ப்படிதலைக் கற்பிக்கின்றன. அதிகாரமுடைமை என்பது தீர்மானமானதாக உள்ளது. அதிகாரமுடைமைக்கு மரியாதை என்பது தீர்மானமானதாக உள்ளது. நாம் தேவனுக்கு, சபைக்கு, அரசிற்கு, சட்டத்திற்கு, சமூகத்திற்கு, பெற்றோருக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு, வயதானவர்களுக்கு-ஆம் எல்லாருக்கும் கீழ்ப்படிகின்றோம்! நாம் யாவரும் படிநிலையின் கீழ் இருக்கின்றோம். சமூகம் இதைக் கற்றுக் கொள்ளும் என்றால், நமது பள்ளிகளும் கூடப் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும். கீழ்ப்படிதல் இல்லாதபோது, படை என்பது இருக்க முடியாது.

கீழ்ப்படிதலும் திருமணமும்

மனிதன் [ஆண்] என்பவன் ஆவிக்குரிய தலைமைத்துவத்தில் இல்லத்தை (மற்றும் சமூகத்தை) வழிநடத்த வேண்டும் என்பதைத் தேவன் நியமித்தார். தேவனுடைய கல்வி முறைமை ஒரே வார்த்தையில் தொகுத்துரைக்கப்பட முடியும்: அது, “ஆண்” [மனிதன்] என்பதாகவே உள்ளது. “பிதாக்களே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோப்பப்படுத்தாமல்...” (எபே. 6:4அ). தந்தை தமது குடும்பம் பற்றி தேவனிடத்தில் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய வராக இருக்கின்றார். திருமணத்தில், நாம் “உரிமையாளரின் கைப்புத்த கத்தை” (வேதாகமத்தை) திருப்பிப் பார்ப்போம். வாழ்வு, இல்லம் ஆகிய வற்றின் படைப்பைப் பற்றி ஆதியாகமம் 1-3ல் வாசித்துப் பாருங்கள். தேவன் முதலில் மனிதனை [ஆணை] ப் படைத்தார். அது ஏன் என்று நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் தேவன் அதையே செய்தார். தேவன் ஆணிலிருந்து பெண்ணைப் படைத்தார். தேவன் ஆணையும் பெண்ணையும், தேவனுடனான உறவில் வாழும்படி படைத்தார். பெண் என்பவள் ஆணுக்காகப் படைக்கப்பட்டாள், பெண் என்பவள் ஆணிலிருந்து படைக்கப்பட்டாள், பெண் என்பவள் ஆணிடத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டாள், பெண் என்பவள் ஆணினால் பெயரிடப்பட்டாள், பெண் என்பவள் ஆணை மெய்சிலிக்கச் செய்தாள்! என்பவற்றை ஆதியாகமம் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆணும் பெண்ணும் இந்த பூமியில் மிகவும் மாறுபட்ட படைப்புயிர்களாக இருக்கின்றார்கள். தேவன் மட்டுமே இவ்விருவரையும் எடுத்து ஒன்றாக்க முடியும் (ஆதி. 2:24; மத். 19:5)! திருமணமானது கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல் வெற்றி பெற முடியாது (எபே. 5:22-33). இயேசு [தமது] சபைக்காக மரித்ததின் மூலம் தம்மை அதற்கு ஒப்புவித்தார்; பின்பு சபை தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குத் தன்னை ஒப்புவிக்கிறது. கணவர்கள் குடும்ப வாழ்வின் வேண்டுகூல்கள் யாவற்றிற்கும் தங்களை முழுமையாக ஒப்புவிக்கின்றார்கள்; மனைவியர்கள் இந்த ஒப்புவித்தலுக்குத் தங்களை அகமகிழ்வுடன் ஒப்புவிக்கின்றார்கள். திருமணம் என்பது பரஸ்பரம் ஒப்புவித்தலாக உள்ளது. ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவர் பிறருக்காகவே படைக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பிரிந்த நிலையில் இருப்பதைக் காட்டிலும் சேர்ந்த நிலையில் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றார்கள். ஆண்களுடன் ஆண்கள் என்பதும், பெண்களுடன் பெண்கள் என்பதும் தாறுமாறானதாக உள்ளது.

எனது தந்தை என்னிடத்தில், “உன்னை விட மேலான பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள்” என்று கூறினார். நான் அவ்வாறே செய்தேன். எனது மனைவியான ஹெலன் என்னைவிடச் சிறந்தவளாக இருக்கின்றாள். என்னிடம் அவள் கற்றுக் கொண்டதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றை, நான் அவளிடம் கற்றுக்கொண்டேன். எனது வாழ்வு, எனக்குரிய எல்லா வற்றையும் அவளுக்குத் தருவதற்காக நான் என் தனிமையை விட்டுக் கொடுத்தேன். ஒரு நிலைமையில் தனது மனைவியை வைக்க இயலாத ஒரு மனிதரைக் குறித்து நான் பரிதாபப்படுகின்றேன்! நாம் பெண்களிடத்திலிருந்து அதிகமானவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம். மாபெரும் வாழ்க்கைத்

துணைவர்களும் துணைவியர்களும் ஒருவருக்கொருவர் அகமகிழ்வுடன் ஒப்புக்கொடுக்கின்றார்கள். ஹெலன் எனது பெயரை ஏற்றுக் கொண்டு எங்களுக்குக் குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தந்தாள். இன்னும், நானே பொறுப்பாளனாக இருக்கின்றேன். நான் அவளுக்காக, என் குடும்பத்திற்காக இறக்கவும் தயாராக இருக்கின்றேன். நானே ஆவிக்குரிய வகையில் வழி நடத்துகிறேன், நானே வீட்டின் தலைவனாக இருக்கின்றேன். கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்தது போல நான் அவளையும் குடும்பத்தையும் அன்புகூர வேண்டும். பிறருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தல் மற்றும் ஊழியம் செய்தல் என்பவற்றைக் கற்காத வரையிலும் எவரொருவரும் சுயாதீனமானவராக இருப்பதில்லை.

கீழ்ப்படிதலும் அகமகிழ்வும்

இயேசுவுக்குள் இருந்த எதுவும் மகா பெரியதென்று இந்த உலகத்தினால் கருதப்படவில்லை. “அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, ... சிலுவையைச் சகித்து” (எபி. 12:2அ). சந்தோஷமும் சிலுவையும்? சந்தோஷமும் ஒப்புக்கொடுத்தலும். ஊழியக்காரர்கள் எவ்வாறு இவ்வளவு சந்தோஷமாயிருக்க முடியும்? தேவையில் உள்ளவர்களுக்கு ஊழியம் செய்கின்றவர்கள் அல்லது பல ஆண்டுகளாக வியாதியினால் துன்புற்றுக் கிடக்கின்ற தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையைப் பராமரிக் கின்றவர்கள் எப்படி சந்தோஷமாய் இருக்க முடியும்? ஒப்புக்கொடுத்தல்! ஒரு உறவுமுறைக்கு நீங்கள் உங்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்காத தினால் அதை அழித்துப் போடுகின்றீர்கள். ஒப்புக்கொடுக்கின்றவர்களே சந்தோஷத்தில் வாழ்கின்றார்கள். “மனைவிக்குக் கட்டுப்பட்டு மகிழ்வாயிருக்கும் கணவர்” என்று ஒருவரையோ அல்லது “சந்தோஷமாய் மனைவியைக் கட்டுப்படுத்துபவர்” என்ற ஒருவரையோ நீங்கள் ஒரு போதும் கண்டிருப்பதில்லை. ஒப்புக்கொடுங்கள், வாழுங்கள்!

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

தெய்வபயத்துடனே ஒருவருக்கொருவர்
கீழ்ப்படிந்திருங்கள் (எபே. 5:21).

குறிப்புகள்

¹Michael P. Green, ed., *Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1989), 341. ²Quoted in Frank S. Mead, ed. and comp., *The Encyclopedia of Religious Quotations* (Old Tappan, N.J.: Spire Books, Fleming H. Revell Co., 1965), 106.